

סוף סוף ספריי שער שאינו דביק, נטול ריחות לוואי.

BUN-SiSi

ספריי שער „בון סי-סי“

הנולה האחרונה בשטח הספריי לשער נשים.

ספריי שער „בון סי-סי“ אינו דביק. • „בון סי-סי“ נותן לשערך גמישות ויציבות. • ספריי שער „בון סי-סי“ בעל בושם נפלא ללא ריח לוואי. • לבחירתך גם „בון סי-סי“, „ללא בושם“, המאפשר לך שימוש חפשי בבשמידך.

ספריי שער „בון סי-סי“ הוא ספריי השער בשבילך
השיא... השיא... השיא... ספריי שער „סי-סי“!

בעולם

סין

שבוע הכדולח

מאו טסהיטונג בן ה־72 הגיע כנראה ל־מסקנה כי אין יותר מקום לפשרה בין ה־סדר החדש והסדר הישן. הוא בחר ביו־ש־עצר תוקפני, ש־ההגנה לין פ־יאו בן ה־58, שהתפרסם כמטהר הגדול של הצבא הסיני. אך הפכה מועמדותו של לין ודאית החל הטיהור הגדול בין שרידי הבורגנות בסין. רכבות סטודנטים, אנשי המשמר האדום, הש־חוללו ברחובות עריה של סין, מוקיעים את המתנגדים ל־מהפכה הפרולטרית התרבותית הגדולה.

„אני מתנגד!“ הסטודנטים פרצו ל־בתים, שיברו שמשות, ניתצו רהיטים, הטילו הפצים, שנראו להם כחפצי־מותרות או כחפצים בורגניים, אל הרחוב.

במספר בתים הסתפקו בהשמעת סימאות מכתבי מאו ובהצבת דגלים אדומים; בכתים אחרים נטלו תכשיטים או מלבושים מ־ערביים, הציגו אותם לראוהה לקהל המריע ואחר השמידום; מכתים מסוימים הוצאו

מאו (למטה) וחבריו שוחים הקץ לקאפיטליזם, פיאודליזם, רביזיוניזם

התושבים, הולבשו כרזות נושאות־הכתובת „אני מתנגד למהפכה!“.

לצרום את העיניים. מסע־העונשין שנמשך כבר שבוע, ושהזכיר את לי ה־הבדולח בגרמניה הנאצית, היה מלווה ה־סכמה אילמת של השלטונות. בקאטון, ל־משל, שונו שמותיהם של רחובות, תיאט־רות, חנויות ובתי־השמותיהם הזכירו בצורה כל שהיא „פיאודליזם, קאפיטליזם או רביזיוניזם“.

בערים אחרות כוסו סמלים דתיים ואלפי פיסלי בודהה סולקו ממקומותיהם במיקדשים. בפקינג הוזהירו הכרזות זוגות צעירים ה־מתבודדים של ספסלים „והעושים מעשים הצורבים את העיניים“.

דרישה אחרת היתה כי כל אדם שלו פיקדון בכנס העולה על 1000 יואן (960 ל־י) יעביר את סכום העודף לקופת המדינה. וכדי שיהיה ברור לגמרי כי הסדר החדש הגיע סופית נתבעו שמונה המפלגות ה־קיקיוניות, הדמוקרטיות־כביכול, שנותרו עדיין בסין לתת־פזר, ולהתאחד עם המפלגה האחת, הגדולה, הקומוניסטית.

צרפת

כיצד להשתעשע

לפני חמש שנים ביקש עיתון צרפתי ל־הגדיר את מהות הפלייבוי (נער־שעשועים) במשאל ברחובות פאריס.

„השד יודע מה זה!“ השיב נהג מוניות. „נער המשתעשע, אבל עם מה אינני יודעת“, הביעה מלצרית את דעתה.

(המשך בעמוד 8)

• ליל התשיעי בנובמבר 1938, עת הועלו באש מאות בתי־כנסיות והושמד הכוש של מאות מיליונים כתוצאה של פרעות מאורגנות ביהודי גרמניה הכהעת „זעם העם“ הגרמני על התנקשות צעיר יהודי בנספח שגרירות גרמניה בפאריס. הליכה זכה בכינויו בגלל ערימות הזכוכית והבדולח שנצטברו ברחובות ערי גרמניה.